

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 oktober 2020 met nummer RvVb-UDN-2021-0137
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0536-UDN

Verzoekende partij	de vzw BESCHERM BOMEN & NATUUR vertegenwoordigd door advocaat Marleen RYELANDT met woonplaatskeuze op het kantoor te 8200 Brugge, Gistelse Steenweg 472
Verwerende partij	het VLAAMSE GEWEST , vertegenwoordigd door de Vlaamse regering vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Thomas QUINTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Tussenkomende partij	de VLAAMSE MILIEUMAATSCHAPPIJ vertegenwoordigd door advocaat Stephane LIBEER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1040 Brussel, Sint-Michielslaan 55/10

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 2 oktober 2020 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 6 februari 2020 waarbij de verwerende partij aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleent voor de ecologische herinrichting van het Schulensmeer op de percelen gelegen te 3540 Herk-de-Stad en 3560 Lummen, Beckersvaart *zn*, Beekstraat *zn* en Begijnenbroekstraat *zn*.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 2 april 2020 de schorsing en de vernietiging van de bestreden beslissing. Bij arrest nr. RvVb-S-2021-0010 van 3 september 2020 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing.

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 6 oktober 2020.

Advocaat Marleen RYELANDT voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Thomas QUINTENS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Matthias KIRSCH *loco* advocaat Stephane LIBEER voert het woord voor de tussenkommende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscollleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscollleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkommende partij dient op 5 september 2019 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “*de ecologische herinrichting van het Schulensmeer*” op de percelen gelegen te 3540 Herk-de-Stad en 3560 Lummen, Beckersvaart *zn*, Beekstraat *zn* en Begijnenbroekstraat *zn*.

Het Schulensmeer is een voormalige zandwinningsplas die deel uitmaakt van het GOG ‘Schulensbroek’. De aanvraag kadert binnen het door de Europese Unie gesponsorde project ‘Life Delta’ dat een samenwerking inhoudt tussen de tussenkommende partij en vzw Natuurpunt, het Agentschap voor Natuur en Bos en het Regionaal Landschap Haspengouw en Voeren.

De aanvraag omvat zowel stedenbouwkundige handelingen (aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem - terreinaanlegwerken) als een ingedeelde activiteit, (uitdieping van de zandvang met 30.000 m³ sediment tot haar oorspronkelijk bodempeil, rubriek 2.3.7. b) en de bijstelling van bepaalde milieuvoorwaarden.

De percelen liggen volledig binnen:

- het vogelrichtlijngebied ‘Demervallei’;
- het VEN/IVON gebied ‘Schulensbroek’;
- het habitatrichtlijngebied ‘Demervallei’;
- het erkend natuureservaat ‘Schulensbroek’ (nummer E-115).

Na de hoorzitting van 17 december 2019 adviseert de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie op 17 december 2019 om de omgevingsvergunning te verlenen.

De verwerende partij verleent op 6 februari 2020 een omgevingsvergunning aan de tussenkommende partij. Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het hierna volgende zal blijken dat de vordering onontvankelijk wordt bevonden. Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is derhalve niet aan de orde.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

A. Het voorwerp van de vordering

1.

De verzoekende partij zet in het begin van het verzoekschrift uiteen dat ze met een aangetekende brief van 10 september 2020 kennis kreeg van het arrest nr. RvVb-S-2021-0010 van 3 september 2020, waarbij haar vorige vordering tot schorsing werd verworpen. Ze stelt dat ze op 2 oktober 2020 de voortzetting van de procedure tot vernietiging heeft gevraagd, dat ze volhardt in haar verzoekschrift tot vernietiging, maar verduidelijkingen wenst uiteen te zetten en een middel van openbare orde wenst aan te voeren. Verder stelt ze dat ze thans de schorsing vordert van:

“Het Ministerieel Besluit houdende uitspraak over de omgevingsvergunningsaanvraag van de Vlaamse Milieumaatschappij voor de ecologische herinrichting van het Schulensmeer (...)

Verzoekster vordert bij toepassing van art. 159 van de Grondwet ook de buitentoepassingverklaring van het Beheersplan Uitbreiding 13, Augustus 2017, Schulensbroek E-115 aanvraag erkenning van het Natuurreservaat, goedgekeurd door ANB op onbekende datum en verleend aan VZW Natuurpunt”

In het beschikkend gedeelte vordert de verzoekende partij:

“De schorsing bij UDN van de tenuitvoerlegging te bevelen van;

Het Ministerieel Besluit houdende uitspraak over de omgevingsvergunningsaanvraag van de Vlaamse Milieumaatschappij voor de ecologische herinrichting van het Schulensmeer gelegen te 3540 Herk-de-Stad en 3560 Lummen, Beckervaart zn, Beekstraat zn en Begijnenbroekstraat zn dd. 6 februari 2020, gekend onder OMV_2019101738.

Verzoekster vordert tevens de beoordeling van het middel van openbare orde, zijnde schending van art. 4.3.1. en art. 1.1.4. VCRO juncto bij toepassing van art. 159 van de Grondwet ook de buitentoepassingverklaring van het Beheersplan Uitbreiding 13, Augustus 2017, Schulensbroek E-115 aanvraag erkenning van het Natuurreservaat, goedgekeurd door ANB op onbekende datum en verleend aan de VZW Natuurpunt.

Verzoekster vordert tegens bij uiterste hoogdringendheid de schorsing van het beheersplan nr 13 van augustus 2017 mbt het Schulensbroek E-115 Herk-de-Stad, Halen, Lummen verleend aan vzw Natuurpunt.”

2.

Het instellen van een vordering bij de Raad en de uiteenzettingen in een verzoekschrift vereisen, minstens, elementaire ernst en duidelijkheid. Des te meer is deze vereiste van belang bij het indienen van een verzoekschrift bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij. De conclusie is dan ook dat de aanwending van die procedure zeer uitzonderlijk moet blijven.

De elementaire ernst en duidelijkheid ontbreken in de omschrijving van het voorwerp van de vordering. De verzoekende partij zet klaarblijkelijk tegelijkertijd uiteen dat ze verzoekt om het *“Beheersplan Schulensbroek Uitbreiding 13 Augustus 2017”* (stuk 2 verzoekende partij) buiten toepassing te verklaren om vervolgens in het beschikkend gedeelte van het verzoekschrift de

schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van dit beheerplan te vorderen. Daarbij komt nog dat de verzoekende partij niet in het minst uiteenzet hoe dit beheerplan een voor de Raad aanvechtbare handeling zou kunnen uitmaken. Evenmin wordt enige uiteenzetting gewijd aan de diligentie die van een verzoekende partij verwacht moet worden bij het instellen van een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, terwijl het aanvechten van een beheerplan dat blijkbaar dateert van 2017 in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid allerminst evident is.

De “vordering” van de verzoekende partij in het beschikkend gedeelte om een bepaald middel te beoordelen, kan evenmin ontvankelijk worden bevonden. Er is aan de Raad geen bepaling bekend die een verzoekende partij toelaat om dergelijke vordering op ontvankelijke wijze in te stellen.

De conclusie van het voorgaande is dat in de mate dat de verzoekende partij meer vordert dan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 6 februari 2020 waarmee de verwerende partij aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleent voor de ecologische herinrichting van het Schulensmeer, de vordering onontvankelijk is.

B. De vereiste van artikel 40, §6 DBRC-decreet

1.

De verzoekende partij heeft voor de Raad met een aangetekende brief van 2 april 2020 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 februari 2020, gevorderd.

Deze vordering tot schorsing werd bij arrest nr. RvVb-S-2021-0010 van 3 september 2020 verworpen. In dat arrest wordt het standpunt van de verzoekende partij over de hoogdringendheid als volgt omschreven:

“De verzoekende partij vreest dat de kap van de bomen (en in beperkte mate het vervangen ervan door kleinere exemplaren) het beeldbepalend uitzicht van het landschap sterk zal aantasten en de geluidsbuffer ten opzichte van de N2 zal doen verdwijnen. Voorts wijst de verzoekende partij op de biodiversiteitswaarde van de te kappen bomen. De verzoekende partij houdt voor dat de schade aan de natuur ernstig is aangezien nieuw aan te planten bomen vele jaren nodig hebben om tot volle wasdom te groeien zodat de aantasting van het landschap en de natuurwaarden vele jaren zal duren. Voorts wijst de verzoekende partij op de impact van de kap op de klimaatverandering gelet op de CO2-opvang en het verkoelend effect van de bomen.

De verzoekende partij voert aan dat het rooien van de bomen relatief snel gerealiseerd kan worden, terwijl de behandelingsduur van een vernietigingsprocedure een jaar bedraagt. Binnen dergelijke periode kunnen de geplande werken onvermijdbare schade hebben aangericht aan de natuur zodat de procedure tot vernietiging niet afgewacht kan worden.”

Dit standpunt wordt in het arrest verworpen op grond van de volgende vaststellingen:

“Los van een onderzoek naar deze vermeende nadelige gevolgen stelt de Raad vast dat de verzoekende partij zich bij haar uiteenzetting van de hoogdringendheid enkel steunt op de voor haar nadelige gevolgen die voortvloeien uit het rooien van een bepaalde oppervlakte aan bomen. Uit de bestreden beslissing blijkt uitdrukkelijk dat de verleende vergunning niet het rooien van bomen tot voorwerp heeft.

De grondslag tot het rooien van deze bomen is niet gelegen in de bestreden beslissing, maar kadert in het beheerplan en in het ministerieel besluit van 27 maart 2019 houdende

de uitbreiding van het erkend natuureservaat 'Schulensbroek' (nr. E-115). Noch het beheerplan, noch het ministerieel besluit maakt het voorwerp uit van de voorliggende procedure, waarvan de wettigheid evenmin in huidig verzoekschrift onrechtstreeks wordt aangevochten bij toepassing van artikel 159 van de Grondwet. Het feit dat de verzoekende partij ter zitting aanhaalt dat ze inmiddels ook een burgerrechtelijke kortgedingprocedure heeft ingeleid, waarin ze, volgens de verklaring van haar raadsman, wel de onwettigheid van het ministerieel besluit zou aanvoeren bij toepassing van artikel 159 van de Grondwet, doet niet anders besluiten."

2.

Artikel 40, §§ 1 en 2 DBRC-decreet bepalen dat de Raad, onder bepaalde voorwaarden, op elk ogenblik de schorsing of de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan bevelen van de bestreden beslissing.

Artikel 40, § 6 DBRC-decreet luidt als volgt:

"§ 6. Als een vordering tot schorsing, ingediend conform dit artikel, wordt verworpen wegens het gebrek aan hoogdringendheid of uiterst dringende noodzakelijkheid kan een nieuwe vordering alleen worden ingediend als die steunt op nieuwe elementen die de hoogdringendheid of uiterst dringende noodzakelijkheid ervan rechtvaardigen. De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan bovendien een termijn bepalen waarin geen enkele nieuwe vordering tot schorsing kan worden ingediend als het enige nieuw ingeroepen element bestaat uit het verloop van tijd."

Uit deze bepaling volgt dat een tweede vordering tot schorsing van eenzelfde bestreden beslissing enkel ontvankelijk kan worden bevonden in de mate dat de tweede vordering tot schorsing steunt op nieuwe elementen die de hoogdringendheid of uiterst dringende noodzakelijkheid ervan rechtvaardigen.

3.

De verzoekende partij vordert voor de tweede maal de schorsing, ditmaal bij uiterst dringende noodzakelijkheid, van de beslissing van de verwerende partij van 6 februari 2020. De verzoekende partij steunt haar verantwoording voor het kiezen van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijk op dezelfde nadelige gevolgen die ze reeds verwoordde in de vorige schorsingsprocedure, met name het kappen van bomen. De verzoekende partij steunt niet op nieuwe elementen die de schorsing van de bestreden beslissing rechtvaardigen. Deze vaststelling volstaat om de vordering van de verzoekende partij, in de mate dat ze betrekking heeft op de beslissing van de verwerende partij van 6 februari 2020, te verwerpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 8 oktober 2020 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Nathalie DE CLERCQ